

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Пятъкъ. Цѣна-та за едиж годинъ е едно бѣло меджидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвѣрти отъ бѣло меджидіе. Спомоществованія-та трѣба всякога да сѣ прѣдплатены и да ся испрацѣтъ въ полицѣ, въ групѣ или въ пощенскы тилбѣри (пулосе) Турскы, Пѣмскы, Прускы, Русскы или Францускы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ.

Година I.

ЦАРИГРАДЪ, ПЕТЪКЪ, СЕПТЕМВРІЙ 3, 1876.

Брой 36.

ЕСТЕСТВЕННЫ-ТЪ НАУКЫ ОПРО- ВЕРГАВАТЪ ЛИ БИБЛИИ-ТЪ?

7.

Въ настоящій-тъ си брой ный ще гдѣвамы да разгледамы како учи Библия-та за врѣме-то прѣз което, как редъ-тъ по който растенія-та, животны-тъ и человекы-тъ сѣ были създадени.

Ный вече изложимы едно тълкова-не на пръвѣ-тъ главѣ на Бытіе-то, поредъ което е имало единъ неопрѣ-бленно продължителъ периодъ между вробытно-то създаване на земь-тъ и небесны-тъ тѣла, и послѣдно-то устро-ване на земь-тъ за жилище на че-ловѣка, което ся е извършило прѣзъ пестъ периода по 24 часа. Нека сега разгледамы едно друго тълкованіе на Бытіе-то, което ся приима отъ повече обсерваторы и научны мъже.

Споредъ туй тълкованіе Еврейска-та дума *день* не означава вынагы единъ периодъ отъ 24 часа, но поиѣкога и периодъ на неопрѣдѣленъ дѣжнина. Явно е че тѣзи дума ся употреблява въ Еврейскѣ-тъ Библии да означава периоды отъ разны дѣжинны. Тя иѣкога означава естественны-тъ день или периодъ-тъ прѣзъ който слънце-то е надъ небосклонъ-тъ. Тя иѣкога означава е единъ периодъ отъ 24 часа, и още отъ едиж годинъ. Въ Бытіе 2; 4, тя означава цѣлый-тъ периодъ прѣзъ който Богъ е създавалъ небе-то и земь-тъ. Тя иѣкой пѣтъ означава единъ неопрѣ-дѣленъ периодъ, като день на бѣдствие-то въ Иер. 46; 21, и въ Авд. ст. 13 и пр.; като день на спасеніе 2 Кор. 6; 2; като день на Христа, Иоан. 8; 56; като день Господень, Исаія 13; 6; като день сѣдний, Мат. 10; 15, 2 Пет. 2; 9. Отъ горны-тъ примѣры е явно че Еврейска-та дума, която ся пише въ пръвѣ-тъ главѣ на Бытіе-то, може да не означава единъ опрѣдѣленъ периодъ отъ 24 часа, но единъ неопрѣ-дѣленъ периодъ, може бы отъ миллионы години, и тѣзи глава може да описва краткъ-тъ велкы-тъ периоды на създаване мѣра, колкото дългы и да сѣ были. Ако туй тълкованіе е право, то едно общо съгласіе има между ученія-та на Бытіе-то и на геологій-тъ. Ный не искамы да кажемъ че между кратко-то описа-ніе на създаване мѣра, което ся намира въ Бытіе-то, и подробны-тъ изложенія на геологій-тъ има едно буквально съгласіе, защото Библейско-то описа-ніе, както казахмы по-прѣди, не е бы-ло назначено да учи геологическы не-бѣтны; но ный утвърждамы че има между тѣхъ едно чудесно общо съгласіе.

Г-нъ Дейна, проф. на геологій-тъ въ колегій-тъ Ейлъ, на когото съчи-ненія-та сѣ приеты съ голѣмъ почетъ въ Германскы-тъ университеты, казва: «Библейскы-тъ редъ на създаване-то, както ся излага въ Бытіе-то, ся дѣли

на два великы периоды — именно, не-органически и органически, които ся подраздѣлятъ както слѣдва:

I. Неорганический-тъ Периодъ.

1-й день — Свѣтлина козмическа.

2-й день — Земля-та ся отдѣля отъ жидкость-тъ около неѣ, т. е. тя става отдѣлна и отлична отъ другъ-тъ часть на вселеннѣ-тъ.

3-й день — (а) Отдѣленіе на сушѣ-тъ. (б) Създаване на растенія-та.

II. Органический-тъ Периодъ.

4-й день — Свѣтлина отъ слънце-то.

5-й день — Създаване на по-долны-тъ животны.

6-й день — (а) Създаване на земны-тъ животны.

(б) Създаване на человекы-тъ.

За този редъ създаване проф. Дейна казва: «Библейско-то описаніе е истинно и дълбоко философическо». Той казва, че между това описаніе и най-новы-тъ изслѣдованія на геологій-тъ има едно общо съгласіе тълкова чудно, щото туй описаніе трѣба да е было боговдѣхновенно. Той утвържда, че не е было възможно за единъ небоговдѣхновенъ человекъ, прѣди тълкова вѣкове, да е съчинилъ едно описаніе на създаване-то, което да ся съгласува тълкова съ открытія-та на нынѣшны-тъ науки. Този знаменитъ професоръ на естественны-тъ науки заключава съ тѣзи силны думы: «Сама-та прѣва страница на Библии-тъ е едно доказательство на Божественно-то и начало». Г-нъ Гю, тоже проф. на естественны-тъ науки, утвържда, че е не-повѣрно за единъ небоговдѣхновенъ человекъ да е можалъ да напише прѣвѣ-тъ главѣ на Бытіе-то, защото тя ся съгласува по такъвъ единъ чуденъ начинъ съ най-новы-тъ изслѣдованія на науки-тъ.

Г-нъ Миллъръ, отличенъ Англійскы геологъ, прѣди иѣколко години е писалъ едиж книжъ, подъ име «Свидѣтельство-то на Скалы-тъ», въ който той излага чудно-то общо съгласіе между краткы-тъ изложенія въ Быт. гл. 1, и ученія-та на геологій-тъ. Споредъ негово-то тълкованіе, Моисей е приелъ свѣдѣнія-та си отъ Бога въ видѣніе, и отпослѣ той описвалъ създаване-то, какъто велика-та папорама (прѣдставленіе) на създаване-то му ся е прѣдставила. Той не описалъ всичкы-тъ подробности на създаване-то, но само най-важнѣ-тельны-тъ; и той не гы е описалъ съ научнѣ точность, но както тѣ быхъ ся видѣли на одного стоящъ върху зем-нѣ-тъ поверхность — тѣмъ както человекы-тъ вьобще, и даже естествоиспытатели-тъ, говорятъ сега за явления-та на вещественны-тъ свѣтъ. Всякой знае че слънце-то нито изгрѣва нито захожда, но понеже то ся вижда да изгрѣва и да захожда, даже философи-тъ

говорятъ за него, като че то дѣйстви-тельно да изгрѣва и да захожда. По ещій-тъ начинъ и Моисей е описалъ създаване-то тѣй както му ся е видѣло. Явно е че такава едно описаніе бы было отъ всичкы-тъ другы най-поинятно-то за всичкы-тъ народы образованы и необразованы. Отличны-тъ астрономъ Кепльръ казва: «Даже ный астрономы-тъ казвамы съ простый-тъ народъ че слънце-то и мѣсець-тъ изгрѣвать и захождатъ. Ный искамы съ това да кажемъ само че тѣ така ни ся виждатъ. Колко по-малко имамы право да изне-къамы отъ боговдѣхновенны-тъ Писанія да отхвърлятъ обыкновенны-тъ начинъ на говораніе-то за да говорятъ съ научнѣ точность и така съ тѣмны и неприличны израженія да смущаватъ человекы-тъ». (Слѣдва).

АВГУСТЪ 24-й.

(Съ благодареніе помѣстимы слѣдую-щій-тъ членъ, който ни ся достави отъ едижъ пріятель. Ред.)

Исторія-та на человекскы-тъ родъ не състои отъ много части съвършено отличны и независимы едни отъ другы. Всичкы-тъ тѣзи части много или малко ся относятъ една на другъ и сѣ свързаны заедно, така щото за да проумѣемъ добръ иѣкои историческы събитія на едижъ часть, нуждно е да изучимъ и другы-тъ части. Мнѣли-тъ събитія може да ся тълкуватъ най-право когато земемъ въ вниманіе и настоя-щы-тъ; и значеніе-то на настоящы-тъ събитія ся проумѣва най-добръ, когато гы сравнимъ съ мнѣли-тъ. По този начинъ настоящій-тъ вѣкъ може да ся възползува отъ опыты-тъ на мнѣли-тъ вѣкове, и едижъ народъ може да ся научи нѣщо отъ опытность-тъ на другы народы.

Августъ 24-й е забѣлжителенъ за двѣ събитія въ исторій-тъ на два великы народа. На 24-й Августъ 1512, 70,000 Протестанти сѣ были посѣчены въ Франціи отъ Католическы-тъ имъ съотечественныци, и на 24-й Августъ 1662, 2,000 проповѣдници сѣ были изгонени изъ церкви-тъ имъ въ Англии, защото тѣ не щѣхъ да приематъ че Протестантскы-тъ политическы управители имахъ право да ся мѣсятъ въ религіозны-тъ работы, или че едно Протестантско правителство имане право да налага едно вѣроисповѣданіе на Протестантскѣ-тъ Церквѣ. Тѣ прѣдпочетохъ да напустихъ церкви-тъ си нежелы да приематъ едно церковно управление, което бѣше противно на убѣждения-та на свѣсти-тъ имъ.

Католици-тъ въ Франціи конто тър-сяхъ чрѣзъ такыва крѣвавы мѣркъы, и Протестанти-тъ въ Англии конто тър-сяхъ чрѣзъ такыва едижъ угнѣтителнѣ

политикѣ да упазятъ интересы-тъ на церкви-тъ еднакво надѣхъ въ голѣмо заблужденіе, и слѣдствія-та и въ два-та случая бѣхъ твърдѣ злостастны.

Католици-тъ въ Франціи считалъ Протестанство-то за вѣроотстъпни-чество и за народно измѣнничество, и тѣ ся потрудихъ чрѣзъ едижъ ужасенъ ударъ да го унищожатъ. Ударъ-тъ бѣ наистинѣ ужасенъ, но слѣдствія-та сѣ бызи злы. Франція съ това подчини себе си съвършено на Папство-то, и като едно слѣдствие религіозно-то и състояніе станъ твърдѣ скѣрно. По-голѣма-та часть отъ по-остроумны-тъ и по-образованны-тъ отъ Френскы-тъ народъ, като не щѣше да приеме суевѣрія-та на Римскѣ-тъ Церквѣ, отхвърли съвършено Христіанство-то и ся прѣдаде на невѣріе-то и на безбо-жество-то. Тѣ прѣзиралъ священныци-тъ по причинѣ на невѣжество-то имъ, и слѣдовательно тѣ наскоро почнахъ да прѣзиратъ и само-то Христіанство, на което суевѣрны-тъ священныци бѣхъ главны-тъ прѣдставители. Просто-людіе-то, отъ другъ странѣ, приимаше безъ изслѣдованіе и безъ испытваніе всичко, каквото го учахъ священныци-тъ, и слѣд. то паднѣ въ едно окаянно суевѣріе.

Франція страда и до днесъ отъ угнѣтителнѣ-тъ си политикѣ, която на 24-й Августъ 1512 избѣ 70,000 Ху-геноты, защото тѣ не щѣхъ да ся подчинятъ на Римско-то тиранство. Образованы-тъ и классово днесъ ся отличаватъ по невѣріе-то си, а просто-людіе-то и по невѣжество-то си и по суевѣрія-та си.

Въ Англии угнѣтителнѣ-тъ духъ не бѣ тълкова строгъ, и за това слѣд-ствія-та не бѣхъ тълкова злы; при то-ва Англійска-та църква страда и до днесъ отъ онѣи политикѣ, която на 24-й Августа 1662 изгони 2,000 проповѣдници изъ церкви-тъ имъ, само защото тѣ бѣхъ вѣрни на убѣжде-нія-та на свѣсти-тъ си. Онѣзи, които оставихъ, приехъ владычество-то на политическѣ-тъ власть, и затова влѣя-ніе-то на църквѣ-тъ е было ограни-чено и сила-та и не е была напълно развита. Онѣзи, които тѣ изгонихъ, бѣхъ вѣрни и усърдни Христіани, и тѣх-но-то оттегляніе лишѣ църквѣ-тъ отъ помощъ-тъ имъ и отъ слѣдствіе-то имъ.

Политическы-тъ слѣдствія на горѣ-споменѣты-тъ гоненія сѣ были тоже плачевны. Притѣснителна-та и угнѣти-телна-та политика на Римъ приготви иѣтъ-тъ за крѣвавы-тъ дѣла на Френ-скѣ-тъ революціи кѣмъ край-тъ на послѣдній-тъ вѣкъ и за ужаснѣ-тъ беззаконность на Комуи-тъ въ по-слѣднѣ-тъ врѣмена. Такыва събитія не можахъ да ся случатъ у едижъ истинно просвѣтенъ народъ. Ако Френци-тъ да бѣхъ научени да уважаватъ

убъждения-та и права-та един на други, тѣ не бяхъ съсидвали едни други съ такава свирѣлъ жестокость. Когато угнѣтителный-тъ духъ ся възбуди веднѣждь, той постепенно ся развива, и достига до тамъ щото да пожертвува и най-скѣпы-тъ права на челоуѣчество-то, и да напълни земь-тъ съ кръвъ.

Гоненія-та на Пуританы-тъ въ Англіи по сѣщій-тъ начинъ произведохъ важны политически и народны слѣдствія. Когато стаа явво на угнѣтены-тъ Христіаны въ Англіи, че тѣ не ще бѣдѣтъ свободни да извършватъ богослуженіе-то си споредъ убѣжденія-та на свѣсть-тъ си, тѣ бѣхъ принудени да напустятъ отечественихъ-тъ си земь и да ся прѣселятъ въ Америка, дѣто тѣ основахъ единъ новъ народъ, който сега тържествува столѣтіе-то си.

Горѣспоменжы-тъ исторически събитія сѣ твърдѣ поучителны. Тѣ, и много други подобны, показватъ вече че когато Церква-та Христова усвои една угнѣтителна политика, тя ограничава вліяніе-то си и намалява силжъ-тъ си. Понеже тя е основана на истинжъ-тъ, тя трѣба да ся труди да задържи власть-тъ си надъ умове-тъ и свѣсти-тъ на челоуѣцы-тъ чрѣзъ като ги просвѣтѣва; тя трѣба да задържи настоящи-тъ си послѣдователи и да привлече новы, не чрѣзъ усилія, но чрѣзъ убѣдителны изложения на истинжъ-тъ. Една церква, която ся основава само на власть-тъ на церковны-тъ си владѣтели, тя стои на пѣськѣ; а една Церква, която ся основава на просвѣтены-тъ убѣждения на членове-тъ си относительно до ученія-та на Слово-то Божіе, тя стои върху една скала, която не може да ся събори. Прочее нека всяка Церква да ся посвятѣ въ просвѣщеніе-то на умове-тъ на всички, които припознаватъ власть-тъ ѣ, въ великы-тъ ученія на Слово-то Божіе, защото тя тогава нѣма нуждѣ да ся бои отъ никоѣ силжъ, която може да ся постави противъ неѣ.

Въ скърбны врѣмена Христіани-тъ трѣба да ся утѣшаватъ съ свѣты-тъ и утѣшенія-та на Слово-то Божіе. Когато ся съмнѣвамы да ли има мѣсто въ този свѣтъ дѣто можемъ да живѣемъ спокойно, тогава ный трѣба да мыслимъ за жилища-та които Спаситель-тъ е приготвилъ за люде-тъ си. Когато настояще-то ни състояніе не причинява друго освѣнь скърби, ный трѣба да мыслимъ за радости-тъ, които ся надѣвамы скоро да наслѣдимъ въ небе-то. Когато сме лишени отъ земны-тъ си скривнища, ный трѣба да обрнемъ умъ-тъ си къмъ небесны-тъ скривнища, които Богъ държи за свои-тъ чада.

Безъ съмнѣніе Богъ позволява да дохождатъ такыва скрѣби върху насъ за да ся привлечатъ сѣрдца-та ни къмъ него, и блаженіи сѣ онѣзи чинто скрѣби ги привлечатъ по-близо при Христа, самый-тъ источникъ на утѣшеніе и блаженство.

Любовь-та е владѣюще-то свойство на Божіе-то естество. Въ Св. Писаніе не е писано: Богъ е правда, или Богъ е сила, или Богъ е мѣдрость; но писано е: Богъ е любовь.

Онѣзи, които сѣ истинны Христіани, трѣба да ся уподобяватъ на Бога въ това отношеніе; любовь-та трѣба да е владѣюще-то свойство и въ тѣхны-тъ характеръ.

Ассирійскій-тъ Идолъ Нисрохъ.

ИДОЛОПОКЛОНСТВО.

(Продълженіе)

Подъ управленіе-то на Сѣдѣи-тъ, Израилевы-тъ сынове направихъ «злѣ прѣдъ Господа, и поклонихъ ся на Ваалымы-тъ: и оставихъ Господа Бога на отцы-тъ си, който ги изведе изъ Египетскжъ-тъ земь, та отидохъ слѣдъ други богове, отъ богове-тъ на народы-тъ които бѣхъ около тѣхъ, и поклонихъ имъ ся, и разгнѣвахъ Господа», Сѣдѣи 2; 11, 12. Гедеонъ, слѣдъ като Богъ бѣше му помагалъ чудесно да побѣди неприятелы-тъ, направи единъ ефодъ който влече Израилевы-тъ въ незаконно богослуженіе, Сѣдѣи 8; 27. Михеевъ-тъ оерафимъ такожде бѣше прѣдмѣтъ за идолопоклонско богослуженіе, даже до плѣненіе-то на Израила въ Вавилонъ, Сѣдѣи 17; 5. 18; 30, 31.

Види ся че прѣзъ врѣме-то на Самуила, на Саула и на Давида Израилевы-тъ сынове ся упазвали отъ идолопоклонство-то. Имало е много суевѣрія и передовности, но малко или никакво идолослуженіе. Соломонъ, впримченъ отъ языческы-тъ си жены, съгради капища за Астаргъ, богынижъ-тъ на Сидонцы-тъ, за Молоха, богъ-тъ на Аммоновы-тъ сынове, и за Хамоса, богъ-тъ на Моавцы-тъ. Иеровоамъ, който наслѣди Соломона, постави златы телета въ Дани и въ Веоилъ и направи Израила да съгрѣши. Народъ-тъ, като не ся възбращаваше вече отъ гражданскы-тъ власти, ся покланяше не само на тѣзи телета, но и на много други идолы, а особно на Ваала и на Астаргъ. Въ царуваніе-то на Ахава идолопоклонство-то въ Израила достигна до най-высокъ степенъ. Нечестива-та Иезавела ся стараше да искорени поклоненіе-то на истиннаго Бога като гонѣше пророцы-тъ му, до когато Богъ, разгнѣвъ отъ идолопоклонство-то на Израилевы-тъ сынове, остави ги въ рацѣ-тъ на Ассирійскы-тъ и на Халдейскы-тъ царіе, които ги прѣселихъ оттаткъ Ефратъ. Иудини-тъ сынове бѣхъ почти толкозъ развратени колкото Израилевы-тъ. Описанія-та, които пророцы-тъ даватъ за передовности-тъ и идолослуженія-та имъ, за гнусотин-тъ имъ по высокы-тъ мѣста и по ашеры-тъ посвятены на идолы-тъ, и за челоуѣческы-тъ имъ жертвы, открыватъ странно-то растленіе на челоуѣческо-то сѣрдце. Слѣдъ връщаніе-то имъ отъ Вавилонъ, види ся че Еврей-тъ не сѣ ся прѣдавали пакъ на идолопоклонство, защото по дѣръ онова врѣме пророцы-тъ не сѣ ги избличавали вече за такыва нечистотин. Тѣ тогава показвахъ голѣмъ ревность за истинно-то богослуженіе, и, освѣнь нѣкои прѣстѣпници подъ управленіе-то на Антиоха Епифана, народъ-тъ въобще държаше себе си чистъ отъ този грѣхъ.

Понеже една отъ главны-тъ цѣли на Моисеево-то законодателство бѣше да

поддържа богослуженіе-то на истиннаго Бога, и понеже Богъ ся имаше за Царь-тъ на Израилскій-тъ народъ, затова идолопоклонство-то ся излага въ Моисеевъ-тъ законъ като единъ отъ най-голѣмы-тъ грѣхове. То бѣше едно прѣстѣпленіе не само противъ Бога, но и противъ основателный-тъ законъ на държавжъ-тъ, и тѣй бѣше единъ видъ прѣдательство. Единъ-тъ и живыи-тъ Богъ бѣше, тоже, гражданскій-тъ законодатель и управитель въ Израила, и ся приимаше отъ тѣхъ за тѣхенъ царь; и отъ това идолопоклонство-то бѣше едно голѣмо прѣстѣпленіе противъ държавжъ-тъ, и слѣдователно то ся наказваше съ смъртно наказаніе тѣй както голѣмы-тъ прѣстѣпници въ новы-тъ врѣмена. Споредъ Еврейскій-тъ законъ, единъ идолопоклонникъ трѣбваше да ся убіе съ каменіе, и идолопоклонскы градове трѣбваше да ся истребватъ съ вѣчко-то си притяжаніе. Вторз. 13; 12—18. 17; 2, 5.

Другъ Ассирійскы Идолъ

Идолопоклонство-то още прѣобладало по по-голѣмжъ-тъ часть на земь-тъ, и ся исповѣда отъ около 600.000.000 души отъ челоуѣческый-тъ родъ. Почти всички-тъ идолопоклонскы народы, като Кытайцы-тъ, Индійцы-тъ, Океанцы-тъ и пр. иматъ свои-тъ си образы на които ся покланятъ.

Когато разгледвамы идолопоклонство-то отъ нравственжъ точки зрѣнія, като да състои не само въ вѣкашно-то поклоненіе на лжливы богове, но въ прѣдпочитаніе-то и посвященіе-то въ сѣрдца-та ни на какво и да е друго нѣщо освѣнь Всевышній-тъ Господъ, тогава колко има отъ всички-тъ Христіанскы народы които да ся включатъ въ число-то на идолопоклонницы-тъ! Който толкова обыча този свѣтъ, или толкова ся прѣдава да печели земно богатство или славжъ, щото прѣнебрегава или забравя Бога и Спасителя Исуса Христа, той е дѣйствително идолопоклонникъ, и не може, ако не ся покае, да избѣгне ужасно-то осѣжденіе, Кол. 3; 5.

Първа-та отъ двѣ-тъ картины прѣдставя Нисроха, единъ Ассирійскы богъ, въ чийто храмъ Сennaхиримъ быде убитъ отъ сынове-тъ си, 4 Цар. 19; 37. Споредъ словопроизведеніе-то дума-та Нисрохъ значи «голѣмый-тъ орелъ»; и древни-тъ Ассирійскы ваянія, които сѣ наскоро ископаны въ Ниневіи, иматъ много представленія на идолы съ челоуѣческы тѣла и съ орловы главы, споредъ както ся прѣдставя въ картинжъ-тъ. И древни-тъ Арабы сѣ правили идолы въ орловъ образъ. Втора-та картина прѣдставя единъ крилатъ идолъ въ крагъ държащъ единъ лѣкъ. Той често ся срѣща изъ развалины-тъ на Ниневіи въ идолослужителны-тъ сцены, и, може бы, той прѣдставя върховно-то божество на Ассирійцы-тъ.

Ако обычашъ Божій-тъ заповѣды, труди ся да ги исполнявашъ; ако не правишь това, ты лжжешъ самъ себе си.

ВЕНІАМИНЪ ФРАНКЛИНЪ

Веніаминъ Франклинъ ся роуостонъ на 1706 и умрѣлъ въ делѣи на 1790. Баща му, к прѣселилъ въ Новж Англіи (Делѣи) на 1682 за да търси религиозн бодѣ, былъ най-напрѣдъ бояджъ послѣ станѣлъ свѣщаръ. Той и дѣца, отъ които Франклинъ былъ му дѣте. Франклинъ былъ на 8 ны, когато постѣпиль за прѣвъ въ училище-то, по той не слѣдъ него повече отъ 2 години, защото му былъ принуденъ да го зсебе си за да му прави филъ Той никакъ не обычалъ това; и за да ся отърве отъ него, тжелалъ да стане корабеникъ. Му за да го възвѣрне отъ това ланіе, далъ го словослагатель прѣта му Іакова, който былъ печатъ издатель на единъ вѣстникъ. Франклинъ обычалъ да прочта той прѣминувалъ вечерно-то си дво врѣме въ прочтаніе на разторически и поетически книги былъ на 16 години, когато и Аритметикжъ-тъ безъ помощнѣкой учитель, и колкото пары да спечели отъ дневно-то си зтой ги давалъ все за книги. Нтой починѣлъ да пише безименлитически статіи въ братовѣй-вѣстникъ, които ся посрѣщили добреніе, но за които братъ му рилъ въ затворъ и обнародваніе-вѣстника му ся запрѣтило. Но Франклинъ починѣлъ да ги издава по едно неспоразумѣніе между брата му го накарало да напустѣ стонъ и да отиде въ Нью-Йоркъ си търси работжъ. Той си писалъ книги-тъ и когато дошелъ въ Йоркъ, той нѣмалъ ниго пріятелы, пары, ниго прѣпорѣжжъ. Отъ тукъ отишелъ въ Филадельфіи, дѣто стпакъ словослагатель. Управитель-тъзи область като го видѣлъ чемаень момѣкъ, общалъ му ся да прави независимъ печатаръ, и нованіе на тѣзи общанія, той шель въ Англіи за да купи нѣкоидны нѣща за печатаніе, но когато стигнѣлъ тамъ, той ся намѣрилъ ганъ отъ управитель-тъ. Слѣдъ дѣшно прѣбываніе въ Англіи, т завърнѣлъ пакъ въ Филадельфіи и нѣлъ писаръ при единъ търговецъ. дѣръ малко врѣме той ся съдружилъ единъ богатъ челоуѣкъ и починѣ издава единъ вѣстникъ, въ който показалъ способность-тъ си.

На 1732 Франклинъ самъ обнавалъ свой-тъ календаръ, който ся давалъ 25 години наредъ. Умны-поучителны-тъ му поговорки и ченія много добрѣ ся приимали распространили по цѣлж Англіи Франціи. Той былъ на 27 години когато починѣлъ да изучава языци Френскы, Италянскы, Испанскы и тинскы. Той е былъ основатель-тъ единъ библиотекжъ, на университетъ въ Пенсилваніи и на Американскъ Философско общество (1744), и прѣдатель-тъ на икономическжъ-тъ бжъ, която носи име-то му и до днѣ. На 1744 той си купиль нѣколко зпческы орѣдѣя за да прави нѣкоо лектрисескы опыты. Той открылъ жество-то на свѣтковицжъ-тъ и на лектрисескжъ-тъ жидкость, и изнрилъ грѣмоотводъ-тъ. Той обаче былъ свободенъ да слѣдва важны

научни опыты, защото был из-
да да занимава разны гражданскы
оенны службы. Най-напрѣдъ той ся
удѣлил за писарь и послѣ за членъ
Народно-то Сѣбрание въ Пенсилва-
ния. Той направилъ да ся образува
одна войска, на който былъ и Ко-
мандаитиш за нѣколко врѣме.

На 1753 Франклинь ся опрѣдилъ
вель управитель на пощы-тѣ въ А-
нглии, служба, който той занима-
лъ до появленіе-то на войнѣ-тѣ съ
Франціи. На 1757 той ся испратилъ въ
Парижъ отъ Народно-то Сѣбрание въ
Пенсилваніи за да защищава интере-
сы на съотечественници-тѣ си и
иска поправленіе-то на нѣкои ра-
боты. Щомъ пристигналъ тамъ, той
сѣлъ поздравленія и почести отъ все-
хъ. Колегин-тѣ Харвардъ и Ейль въ
Англии бѣхъ му дали степень-тѣ
доктора, а университети-тѣ Оксфордъ
и Едмбургъ му поднесли най-высоки-
я академическы степени. Франклинь
сполучилъ сполучливо мисіи-тѣ си и
въ 5-годишно прѣбываніе въ Ан-
глии, той ся завършилъ въ Филадел-
фию, дѣто приелъ официалны благода-
рности.

Слѣдъ нѣколко години Английскы-тѣ
парламентъ, безъ да има въ него Амери-
канскы Прѣдставители, поиска да на-
да даждія на Американскы-тѣ колоніи,
ако тѣ сами да си ги налагатъ.
Франклинь пакъ ся испратилъ въ Англии
къ Народно-то Сѣбрание въ Пенсил-
ваніи за да ся протестира срѣщу туй
наказаніе. Той отчасти сполучилъ въ
Парижъ, но по-послѣ новы досажденія про-
извели войнѣ между Англии и Аме-
риканскы, и той ся завършилъ на 1775 въ
Пенсилваніи, дѣто ся избралъ за прѣд-
ставитель въ конгресъ-тѣ. Той сѣдѣ-
валъ съ Вашингтона за защитѣ
на отечество-то си и употребилъ
всѣ силы си въ влияние за обявленіе-то
на независимость-тѣ му, което и под-
писалъ на 4 Юлія, 1776. Наскоро той
испратилъ въ Парижъ като пълно-
мощенъ комисаринъ заедно съ други
лица за да поиска помощъ-тѣ на
Франціи въ освобожденіе-то на колоніи
отъ Англии. Той сполучилъ въ мис-
іи-тѣ си и на 1778 заключилъ единъ
дипломатическы договоръ съ Франско-то
правительство. Франклинь тогава ся о-
дѣлилъ и на министеръ при
царь-тѣ на Франскы-тѣ царь, и по-
слѣ той е былъ единъ отъ комисари-
въ склучваніе-то на миръ-тѣ съ
Франціи, който той подписалъ на Ноем-
брь, 1782. Той желаялъ вече да ся за-
врати въ отечество-то си, но не мо-
же да стори това до 1785, когато
сѣлъ 53-годишнѣ службѣ на отече-
ство-то си, той ся оттеглилъ да живѣе
въ Пенсилваніи. Прѣди да трѣгне отъ Парижъ,
той склучилъ договори съ Швеціи и
Пруссіи.

Франклинь съ добродушно-то си
характеръ, съ очарователный-тѣ си
речи, съ обширны-тѣ си познани-
я и съ откритія-та си въ електричес-
кы-то спечелилъ си не само уваже-
ніе-то на Европѣ, но и много отличны
почести. На завръщаніе-то си въ Фи-
ладельфию, той ся избралъ за Прѣдсѣ-
тель на Народно-то Сѣбрание въ
Пенсилваніи. Той зель живо участие
въ составленіе-то на федералнѣ-тѣ
законодательскы конституціи. На погребалный-тѣ му о-
крокъ 20,000 души ся стекли да му
присвѣтять послѣдны-тѣ си почести.
Франклинь е былъ и великъ нравоучи-
тель. Той прѣпорочилъ ежедневны-тѣ

молитвы на Филаделфійскы-тѣ Сѣборъ
и на единичкѣ-тѣ си дѣщеры. При най-
критическо-то положеніе въ публич-
ный-тѣ си животъ, той казалъ така :
« мое-то правило е да вършижъ вынѣжы
опова, което ми ся вижда за право, и
да оставямъ слѣдствія-та на Провидѣ-
ніе-то ».

БОЛНИЦЫ ВЪ ЛОНДОНЪ.

Болницы-тѣ сѣ между най-забѣль-
жителны-тѣ заведенія въ Лондонъ. Ный
можемъ да си съставимъ нѣкакво по-
нятіе за обширность-тѣ на благотвори-
тельскы-тѣ конто тѣ вършатъ отъ сумы-тѣ
конто ся иждивяватъ за поддржаніе-
ти имъ. Прѣзъ минѣжъ-тѣ години ед-
на отъ тѣхъ иждивила 46,090 ан. ли-
ры, друга 53,000 ан. л. друга 16,000,
друга 39,000, друга 7,000, а друга
50,000 ан. лиры. Тѣзи сѣ примѣри отъ
между многого болницы въ оныи градъ.
Въ тѣхъ ся приймають сиромаси болни-
къ дѣто ся гледать отъ искусны лѣкары и
ся хранять безъ заплащѣ. Народъ-тѣ
ся е рѣшилъ да поддржа тѣзи за-
веденія тѣи щото да сѣ свободны за
всѣкого който има нуждѣ за помощь.
За да има доволенъ доходъ за поддр-
жаніе-то имъ, опрѣдѣлена е една Не-
дѣля за тѣхъ, която ся казва Недѣля-
та за болницы-тѣ, въ който всички-
тѣ църквы събирають помощь за тѣхъ.
Когато тѣзи недѣля приближи, градо-
начальникъ-тѣ обрѣща вниманіе-то на
народъ-тѣ къмъ неѣ, дневни-тѣ вѣст-
ници говорятъ за неѣ, и повечето
проповѣдници излагать въ слова-та си
Христіанскы-тѣ длѣжности за гледаніе-
то на болны-тѣ, и тѣи ся събира до-
ста помощь. На послѣдующы-тѣ пон-
дѣльникъ пары почивають да ся пра-
вятъ на съкровищницы-тѣ на разны-
тѣ болницы. Църквы-тѣ събирають все-
ка отъ по 5 до 500 ан. лиры, и все-
кы-тѣ заедно ще съберють тѣзи годи-
нѣ около 30,000 лиры. При това нѣ-
кои богатыи челоувѣци частно даватъ го-
лѣмы сумы ежегодно и тѣи тѣзи бла-
годѣтельны заведенія ся поддржать.

Когато Италианско-то правительство
завзе Римъ и го направи своѣи столи-
ца, то тури въ дѣйствиѣ нѣкои много
строгы мѣрки : то присвои много отъ
недвижимы-тѣ имоты на църквѣ-тѣ,
испраздни много мѣнастыри, и зема
върху себе си управление-то на учи-
лища-та и на университеты-тѣ. Има,
обаче, еданъ классъ хора конто то не
държижъ да докача, и този классъ сѣ
просяци-тѣ. Въ Римъ просяніе-то още
ся припознава като едно полезно зва-
ніе. Нѣкои отъ просяци-тѣ тамъ сѣ
много опытны въ свое-то занятіе и го
слѣдвать съ научно искусство. Въ про-
сяніе-то си тѣ приспособяватъ проше-
нія-та си на характеръ-тѣ на лица-та
отъ конто просятъ. Единъ старецъ, кой-
то сѣдѣлъ прѣдъ врата-та на църквѣ-
тѣ Св. Августинъ, ся считалъ за гла-
ва на този еснафъ. Той былъ много
сполучливъ въ събираніе помощь, и
най-послѣ успѣлъ даже да опрѣдѣлява
по колко трѣбова да му дава всѣкой
който влѣзва въ оныи църквѣ. Той
умрѣлъ прѣди нѣколко врѣме и оста-
вилъ едно количество пары отъ около
900,000 гроша. Освѣнъ това той на-
сталъ двама-та си сынове на торго-
вижъ, и дѣщеря му ся оженила за единъ
благородникъ отъ Неаполь.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

ИЗЛОЖЕНІЕ НА АМЕРИКАНСКЫ-ТЪ ГЕ-
НЕРАЛНЫЙ КОНСУЛЬ ВЪРХУ ПОСЛѣДНИ-
ТЪ СКЪРБНЫ СЪБЫТІЯ ВЪ БЪЛГАРИИ.

(Продълженіе.)

Перуцица е имала около 400 къщи и е
была едно отъ най-богаты-тѣ села въ Плов-
дивско-то окръжје. Даждѣ-та, конто това
село е плащало на правителство-то въ го-
динѣ-тѣ, ся вѣскачали на 800,000 гр. Пе-
руцинци, смутени отъ положеніе-то на съ-
сѣды-тѣ си Турци, испратили двама души
до Азиятъ паша, Пловдивскы-тѣ мотеса-
рифинъ, да му искать редовнѣ войска за
да ги защищава. Той ги върналъ назадъ
съ едно писмо като имъ казалъ че нѣма
войска да имъ прати, и че тѣ трѣбва да
ся защищавать сами. Когато башибозуци-
тѣ ся поивають прѣдъ село-то имъ, Перу-
цинци отказали да имъ ся прѣдадѣтъ. Тѣ
сѣ ся защищавали отъ тѣхъ 5 дени въ
църквы-тѣ си, и когато редовнѣ-та войска
пристигнала, тѣ сѣ ся прѣдали. Мнозина отъ
тѣхъ сѣ избѣгали въ начало-то на борбѣ-тѣ.
Църквы-тѣ имъ сѣ были бомбардирани и
около 1,000 души, повече-то жени и дѣ-
ца сѣ были избиты. Село-то имъ е было
ограбено и изгорено съвършено. Много
жены сѣ были обезчестены. Църквы-тѣ имъ,
дворове-тѣ имъ и градини-тѣ имъ сѣ были
копаны отослѣ за да търсятъ съкровища
въ тѣхъ. Тука башибозуци-тѣ сѣ были подъ
командѣ-тѣ на Тажришский Ахмедъ ага.

Кисура е имала 800 къщи и жители-
тѣ и сѣ были повече-то търговци. Възста-
ническо-то движеніе почнало тука на 20
Априлія, но тя ся нападнала слѣдъ 10 дени
отъ башибозуци-тѣ подъ прѣводительство-
то на Карловскыи Тосунъ бей. Щомъ грѣм-
нѣли нѣколко пѣти, Кисурци сѣ ся прѣ-
дали и сѣ избѣгали въ Копривницѣ и въ
горы-тѣ. Тука сѣ были убиты около 250
душы, повече-то жени и дѣца. Турци-тѣ
поддржать че тука Българи-тѣ убили 14
Мусульманы, включително нѣколко Циганы.
Щомъ башибозуци-тѣ влѣзли въ Кисурѣ,
тѣ ограбили къщи-тѣ и послѣ ги изго-
рили до едикъ. Между други-тѣ вѣща, 450
казани за грандафилово масло сѣ были от-
несены въ Турскы-тѣ села. По-послѣ пи-
ропи-тѣ и киранди-тѣ отъ къщи-тѣ сѣ
были земены. Църква-та имъ была осквернена
и послѣ съборена. Кисура е произвеждала
около 30,000 мускалы грандафилово масло
въ годинѣ-тѣ.

Копривницѣ ако и да е была първа отъ
възстаническы-тѣ села, тя е была нападна-
та най-послѣ. Копривницѣ като ся научили
за сѣдѣжъ-тѣ на Кисурѣ и на Панагю-
рище, запрѣли главатары-тѣ на възстаніе-то
и испратили нѣколко души въ Пловдивъ да
искать редовнѣ войска. При всечико че то-
ва село ся е подчинило отрано, то е было
опажнявано нѣколко пѣти, 30 души, ме-
жду конто и единъ священникъ, сѣ были
убиты, и много жени сѣ были обезчестены
въ него. Къщи-тѣ му не сѣ были изгоре-
ны. Копривницѣ приемать че 10 Турци и
40 Циганы сѣ были убиты въ село-то имъ,
а Турци-тѣ ги казвать че всички-тѣ сѣ 71.

Панагюрище ся е нападнало отъ редо-
внѣ-тѣ войска заедно съ башибозуци на
29 Априлія. Слѣдъ едно малко противленіе
отъ страна-тѣ на възстаници-тѣ, село-то
е было прѣвземено. Около 3,000 души, отъ
конто повече-то жени и дѣца, сѣ были у-
биты. Отъ тѣхъ около 750 сѣ были отъ
жители-тѣ на Панагюрище, а други-тѣ отъ
жители-тѣ на 9 други села, конто сѣ зели
прибѣжище въ него. Четыристотинъ зда-
нія, между конто най-добры-тѣ къщи, сѣ были
изгорены. Дѣвъ църквы и дѣвъ училища сѣ
были съвършено съсыпаны. Въ това село
сѣ ся извършили най-свирѣпы работы, кон-
то ный нѣмамы смѣлость да опишемъ. Па-
нагюрици приемать че 14 Мусульманы, между
конто 2 жени, сѣ были убиты въ село-то имъ.
Хафузъ паша е былъ командантитѣ на
редовнѣ-тѣ войска.

Батакъ е ималъ 780 къщи и около 200
бичкѣипицы за рѣзаніе дѣски. Когато башиб-
озуци-тѣ пристигнали въ това село, тѣ
поискали оржѣя-та на жители-тѣ му. По-
слѣдны-тѣ сѣ подвоумили испльво, но ко-
гато Барутинецъ-тѣ Ахмедъ ага, прѣдво-
дитель-тѣ на башибозуци-тѣ, имъ ся за-
кълѣлъ въ вѣрѣ-тѣ си, че той нѣма да ги
повреди въ нищо, тѣ си прѣдали оржѣя-та.
Щомъ направили това, Ахмедъ заповѣдалъ
на башибозуци-тѣ си да съсыпять село-

то и да исколятъ жители-тѣ му. Клавие-то
ся е продължавало 3 дени. Отъ всички-тѣ
жители само около 1,500 души сѣ могли
да ся избавять отъ него.

ПРѢМИРИЕ-ТО.

Виенскы-тѣ дописникъ на Лонд. Таймъ
пише слѣдующе-то : Посрѣдническы-тѣ у-
силія на Силы-тѣ за сега ся сърѣдоточ-
ватъ въ Цариградъ, дѣто посланици-тѣ ще
прѣдставять официално желаніе-то на Сър-
бійѣ прѣдъ Портѣ-тѣ и ще прѣдумать по-
слѣднѣ-тѣ да влѣзе въ прѣговоры. За да
бы успѣли-та на Силы-тѣ да можахъ да
сполучать, нужно бѣ за тѣхъ да ся съ-
гласять помежду си върху начинъ-тѣ по
който тѣ ги быхъ направили. Английско-то
Правительство зе първѣ-тѣ стѣпкѣ въ това
дѣло, и прѣдожи на Силы-тѣ че тѣ трѣб-
ва въ начало-то да имать едно споразу-
мѣніе и въ слѣдствіе на това, посланици-
тѣ въ Цариградъ сѣ ся събрали вече да
разгледать начинъ-тѣ по който желаніе-то
на Сърбійѣ и на Чернагорѣ трѣбва да ся
съобщатъ на Портѣ-тѣ. Тѣ сѣ съобщили ве-
че рѣшеніе-то си, и отговоръ-тѣ на Портѣ-
тѣ ся очаква сега. Дѣто посланици-тѣ
да го приемать, тѣ не можть да сторить
повече отколкото да прѣзять различны-тѣ
си мнѣнія. До сега никакво практично слѣд-
ствіе не е имало още отъ разискванія-та
имъ. Руссія изразила рѣшително-то си мнѣ-
ніе върху този прѣдмѣтъ, споредъ което ед-
но съвършено прѣмиріе трѣбва да стане
прѣди условія-та за миръ да ся разисква.
Това безъ съмнѣніе е желателно, и ако то-
зи въпросъ можаше да ся рѣши само отъ
Силы-тѣ, всяка отъ тѣхъ бы ся съгласила
на това. Невѣроятно е, обаче, че Турци-тѣ
ще ся съгласять да спрѣтъ военны-тѣ си
дѣйствиія, безъ да имъ ся прѣдставять у-
словія-та, върху конто Силы-тѣ желаятъ
тѣ да направять миръ. Ако и да не сѣ
имали рѣшителнѣ сполукѣ въ Сърбійѣ, не
ся надѣватъ че ще сполучатъ и тѣ не ще
бѣждѣтъ расположени да дадѣтъ на непри-
ятели-тѣ си врѣме да прѣобразувають вой-
ски-тѣ си и да подкрѣпятъ защитѣ-тѣ си.
Порта-та не може прочее да заключи едно
прѣмиріе прѣди да приеме нѣкои порѣчи-
телства отъ Силы-тѣ, че условія-та на миръ-
тѣ ще бѣждѣтъ приемлемы безъ да тури
всичкы-тѣ си интересы въ рѣцѣ-тѣ на
Силы-тѣ подъ най-неблагоприятны обстоя-
тельства.

Сжщый-тѣ дописникъ пише по-послѣ слѣ-
дующе-то : Всичкы-тѣ мѣрки, конто сѣ ся
зели за прѣмиріе сѣ само прѣдварителны.
Посланици-тѣ сѣ казали само на В. Ве-
зиръ че Правительства-та имъ сѣ приели
службѣ-тѣ на посрѣдници, и още че въ
интересы-тѣ на самѣ-тѣ Портѣ е да не ся
противи на усилія-та за миръ, но да съ-
дѣйствува въ тѣхъ. Сжръ Хенри Еліотъ ся
потрудилъ да изясни на В. Везиръ нуждѣ-
тѣ да не прѣдставя като условія за миръ
твърдѣ тѣжки исканія. Този свѣтъ ся види
да ся е приелъ добръ, и въобщо ся мысли
че Турско-то правительство ще бѣде твър-
дѣ умѣренно въ исканія-та си. То не може
обаче да изложи формално тѣзи условія до-
дѣто Силы-тѣ му поискать официално да
направи това. Силы-тѣ сѣ ся забавили да
направять туй, първо, защото не сѣ ся съ-
гласили помежду си за какво да искать отъ
Турциѣ, и второ, тѣ не сѣ знаяли навѣрно
да ли и Чернагора е заедно съ Сърбійѣ въ
исканіе-то на посрѣдничество-то имъ. Чу-
дно е че Черногогорскыи-тѣ Князь, който
притязавъ да занимава по-высоко положеніе
отъ Князь Миланово-то, да поиска най-на-
прѣдъ посрѣдничество-то на Силы-тѣ не
направо, но посрѣдствомъ Князь Милана.
Отъ тогава насамъ, обаче, той ся отнесель
до Русско-то и Австрійско-то Правительства
да посрѣдствувать за него. Колкото за у-
словія-та на миръ-тѣ, понеже нито Турциѣ
нито Княжества-та сѣ могли да побѣдятъ
едны други, види ся че установленіе-то на
политическо-то положеніе както си бѣше
прѣди войнѣ-тѣ ще бѣде най-естественна-
та основа за миръ. То може да бѣде при-
дружено отъ едикъ страна съ гаранціи отъ
Сърбійѣ на Турциѣ, че тя не ще смути пакъ
наскоро миръ-тѣ, и отъ другѣ съ усло-
віе че главно-то направленіе за прѣрежда-
ніе-то на Чернагорѣ тѣи както и на Босна
и Херцеговинѣ ще ся покаже, а пакъ по-
дробности-тѣ да ся оставять на едикъ кон-
ференціи или на единъ конгресъ да ги
опрѣдѣли.

Най-новий-тъ Лонд. *Таймс* казва че Посланици-тъ въ Цариград сѣ были толкова сполучливи въ прѣдварителны-тъ си прѣговори за миръ, што се очакваше да могат да направят условия-та още прѣди 10 дни. Отъ тогава насамъ обаче повини сѣ ся пріели за нѣкои сподуки на Турци-тъ на западнѣ-тъ странѣ на Алексинацѣ. Трѣбва ли да считамъ тѣзи сподуки като нещастни за миръ-тъ? Ний не можемъ да върваме това; напротивъ, ний ся надѣваме че тѣ могат да спомогнат на Сиды-тъ въ условия-та имъ за миръ. Кожото за естество-то и за слѣдствія-та на тѣзи сподуки има нѣкакво съмнѣніе, но каквито и да бѣдѣтъ, тѣ трѣбва да насърчатъ миролюбивнѣ-тъ партіи въ Бѣлградѣ и да обезсърчатъ оиѣзи, които желѣятъ продълженіе-то на войнѣ-тъ. Въ день-тъ прѣди Турци-тъ да спечелятъ тѣзи сподуки, членове-тъ на комитетъ-тъ на Скупщинѣ-тъ поднасаи едно писмо, въ което обявили че война-та трѣбва да ся продължава. Сега обаче тѣ може бы всички-тъ сѣ расположили за миръ. Турци-тъ, отъ другѣ странѣ, трѣбва да пріематъ че военна-та имъ честъ ся е удовлетворила и трѣбва да ся покажатъ расположени за миръ. Тѣ не трѣбва да настояватъ върху продълженіе-то на войнѣ-тъ, защото въ такъвъ случай една първостепенна военна Сила може да ся присѣдини съ Сърби-тъ. Порта-та може да отхвърли слѣдѣ-тъ на Сиды-тъ и да настоява върху прѣземаіе-то на Алексинацѣ и на прѣдваніе-то къмъ Бѣлградѣ, но такава една постѣпка ще бѣде твърдѣ опасна за неѣ. Прѣди да стигне Бѣлградѣ, Сърбека-та войска ще ся подкрѣпи отъ единъ силенъ съюзникъ и война-та ще стане Европейскѣ.

Левантъ Хералдъ казва че Турско-то Правительство не е отговорило още на прѣдложенія-та прѣдставени отъ прѣдставителнѣ-тъ въ Ц/градѣ на 6-тъ порѣчителны Силы относительно до възстановеніе-то на миръ-тъ. Вѣрва ся обаче че отговоръ-тъ ще ся даде наскоро. Твърдѣ е вѣрно че Порта-та не ще възрази за едно кѣсо прѣмиріе, но тя ще прѣдстави на посланици-тъ условия-та за миръ, и ще си запази право-то да го развали прѣди свѣриваніе-то му, ако тѣзи условия не ся пріематъ скоро. Турція ще ся согласи да вѣдѣ въ прѣговори съ Сърбиѣ посредствомъ порѣчителнѣ-тъ Силы върху слѣдующи-тъ условия:

1. — Бѣлградѣ и Семендріа, на Дунавѣ, да иматъ Турскы гарнизоны.
 2. — Всички-тъ други Сърбекы крѣпости и укрѣпленія да ся съборятъ.
 3. — Едно ново подчиненіе да стане отъ страна на Князь Милана.
 4. — Построене на единъ желѣзентъ пѣтъ прѣзъ Сърбиѣ, като продълженіе на желѣзници-тъ въ Европейскѣ Турциѣ, които ще ся направятъ отъ Турско-то правительство, или отъ нѣкоѣ компаниѣ, която то одобри.
- Порта-та имаше намѣреніе да иска още отъ Сърбиѣ и възнагражденіе за войнѣ-тъ, но напоследокъ тя рѣшила да не настоява върху тѣзи точки.
- Кожото за Чернагорѣ, Порта-та прѣдлага да пріеме положеніе-то прѣди войнѣ-тъ като основѣ за миръ съ това Княжество.

**ТУРЦИЯ.
ЦАРСКИЙ-ТЪ ХАТЬ.**

Въ Недѣльѣ Хать-тъ на Султанъ Абдуль Хамида II, върху въскачваніе-то му на прѣстолъ-тъ, ся поднесълъ на В. Везиръ отъ Саидъ бѣя, първий-тъ секретаръ на Н. Величество, и ся прочелъ на Порта-тъ въ присѣствіе-то на Министры-тъ и на высокы-тъ чиновници съ обыкновеннѣ-тъ церемоніи. Той споменува за сваленіе-то на брата си Султанъ Мурада по причинѣ на недобро-то му здравіе, и за свое-то си въцаряваніе. Той потвърждава Министры-тъ и всички-тъ чиновници на разны-тъ отдѣленія въ службѣ-тъ имъ, и вѣрва че тѣ ще ся старѣятъ усердно за интересы-тъ и за благоденствіе-то на Държавѣ-тъ. Н. Величество скърби че *шераатъ-тъ* не ся изпълнявалъ вышѣтъ; че народны-тъ финанци не сѣ по-добрѣ оздравели; и че нѣкои нередовности сѣ ся допустили да станѣтъ въ нѣкои части на Турскы-тъ владѣнія. Той обѣщавѣ че едно *Народно Собраніе (Меджлис-и-Умуміе)* ще ся учреди, което ще да порѣчителствува исполненіе-то на закони-тъ. Хать-тъ говори благонадежно за

потѣжваніе-то на възстаніе-то, и за скорошно-то установеніе на миръ-тъ, и обявѣва че Турція желѣе да поддрѣжа добры-тъ си отношенія съ всички-тъ пріятельскы Силы.

Л. Хералдъ въ единъ отъ членове-тъ си казва че сегашный-тъ Султанъ е дошелъ на прѣстолъ-тъ безъ да има свои частны дългове, и съ репутаціѣ че е икономъ и писетелнѣ челоуѣкъ. И за въ настояще-то положеніе на държавѣ-тъ твърдѣ е нуждно што характеръ-тъ на владѣтель-тъ да бѣде такъвъ. Който може да бѣде икономъ и писетелнѣ въ малкы нѣща, той може да бѣде такъвъ и въ голѣмы нѣща. Ако непытамы добрѣ злины-тъ отъ които Турска-та държавѣ страда, злины, които даже заплашватъ сѣществуваніе-то ѣ, ний ще намѣримъ че расточителность-та е основа-та на всяка отъ тѣхъ. Доходи-тъ на държавѣ-тъ расточително ся събиратъ и расточително ся изживяватъ; за да ся запълни празно-то мѣсто отъ тѣзи расточителность, даноци-тъ ся умножаватъ; подданници-тъ като не сѣ въ състояніе да ги платятъ, притѣсняватъ ся отъ бирници-тъ, които имъ продаватъ добытъкъ-тъ или покѣщенины-тъ. Промышленность-та на държавѣ-тъ като е въспрѣна, работникъ-тъ става спромахъ, стойность-та на земѣ-тъ ся намалява, и сѣмѣна-та на гладъ и на политическо незадоволствіе ся посѣватъ. Има надѣжда че прѣмѣръ-тъ на сегашный-тъ Султанъ относително до икономіѣ-тъ и до писеніе-то ще повліе папы-тъ и всички-тъ высокы чиновници. Между много-то добродѣтели които баща му и вуйка му притѣжваха, икономіѣ-та не ся съглеждаше въ тѣхъ. И двамѣ-та тѣзи Султаны бѣха отпуснати въ изживенія-та. Прѣмѣръ-тъ имъ ся подража въ общество-то; чиновници высокы и долны живѣяхъ въ отъ средства-та си и падяхъ въ дългове и въ развратъ. Търговскы-тъ и промышленны тѣ прѣдиріята сѣ были прѣнебрегаваны и обезсърдаваны, когато сѣ ся прѣдлагали отъ честны хора, и така отъ 1840 насамъ Държавѣ-та е была на отпаданіе отъ годниѣ на годниѣ. Отъ осиромашаваніе на гладъ, отъ гладъ на банкротство, и отъ банкротство на междоусобиѣ войнѣ. Надѣваемъ ся че сегашный-тъ Султанъ за да въспре паданіе-то на Държавѣ-тъ, ще въведе икономіѣ-тъ като начало въ неѣ, и ще спомогне за развитіе-то на промышленность-тъ и на другы-тъ источники, които водятъ къмъ благоденствіе-то ѣ.

ВОЙНА-ТА НА СЪРБИѢ И ЧЕРНАГОРѢ ПРОТИВЪ ТУРЦИѢ.

Въ бой-тъ на 20 мнѣлаго Турци-тъ сѣ были сполучливи при Алексинацѣ като сѣ земали нѣколко важны мѣста заняты отъ Сърби-тъ. Но едно врѣме ся е виждало като че Алексинацѣ ще падне и Генералъ Чернаевъ е правѣлъ приготовления за да го напустне, когато Хорватовѣхъ пристигна и отбѣсѣва дѣсно-то крыло на Турци-тъ, и така Сърби-тъ пакъ завзематъ изгубены-тъ си мѣста. Чернаевъ мислялъ сега че Турци-тъ не быхъ прѣдиріели друго важно нападеніе до 2 седмицы, но Абдуль Керимъ наша испратилъ въ сѣщій-тъ день новѣ войска за да занимае пѣтъ-тъ между Алексинацѣ и Делиградѣ, така што да направитъ оттегляніе-то на Сърби-тъ невѣзможно. Чернаевъ щомъ ся извѣстилъ за това, веднага показѣлъ голѣма дѣятельность въ посрѣщаніе-то на неприятеля, и ако и артилерія-та му да ся отличила този пѣтъ, той ся оттеглилъ. За този бой *Нордъ* казва че той ся свѣршилъ въ прѣдѣ на Сърби-тъ, които сѣ имали голѣмы загубы. Между убиты-тъ чиновници е былъ Русскый-тъ полковникъ Раевскый, единъ старъ другаръ на Чернаева въ Туркестанѣ, който наскоро пристигналъ въ Сърбиѣ.

Османъ наша, командантинъ-тъ на Турскы-тъ войска при Зайчарѣ, телеграфисѣва на Сераскеринъ-тъ че на 27 мнѣлаго двѣ отдѣленія Сърби сѣ по нѣколко топове ся появили при Потциѣ и Зюзванѣ. Хасанъ наша и Асѣбъ наша ся испратили срѣщо тѣхъ съ достаточно число войска. При Потциѣ царска-та войска нападнала силно на Сърби-тъ, които сѣ ся принудили да ся оттеглятъ като оставили 150 души мъртвы на бойно-то поле и около 300 ранены. Наши-тъ войска прѣслѣдвали неприятель-тъ около 1 часъ и хванали нѣ-

колко пушки, револверы и военны обѣкла. Наши-тъ загубы сѣ сравнително малкы. При Зюзванѣ битка-та траяла повече врѣме, но неприятель-тъ былъ принуденъ да бѣга. На другый-тъ день наши-тъ войска го прѣслѣдвали 2 1/2 часа далечъ отъ бойно-то поле като му нанесли голѣмѣ загубѣ.

Дописникъ-тъ на *Ла-Тюрки* телеграфисѣва отъ Землинъ на 29 мнѣлаго че Турска-та войска като слѣдва побѣдоносный-тъ си вървежъ пристигла е близо до укрѣпный-тъ станъ на Сърби-тъ въ Делиградѣ. Тя правѣла приготовления за бомбардираніе-то на този градъ. Тя вече хвърлила единъ мостъ на р. Моравѣ.

Дописникъ-тъ на *Таймс* телеграфисѣва отъ Бѣлградѣ на 27 мнѣлаго слѣдующе-то: Твърдѣ малко повини има отъ Алексинацѣ. Казѣ ся че Турци-тъ вѣтъ отъ Зайчарѣ прогнали Сърби-тъ до Бѣларѣкѣ. Единъ Рускы чиновникъ отъ Генералъ Чернаева пристигна тука вчера съ депешы до Князь-тъ. Въ единъ отъ тѣхъ Русен-тъ които сѣ на Сърбекѣ службѣ сѣ протестирани срѣщо опытаніе-то за едно споразумѣніе съ Порта-тъ. Полковникъ-тъ Лешанинъ страда отъ единъ ранѣ, за којто ся казва той самъ да си ѣ направилъ, защото былъ замѣстенъ отъ единъ Русскы чиновникъ.

Истокъ, единъ Сърбекы вѣстникъ, иска продълженіе-то на войнѣ-тъ, и казва че ако Сърби-тъ и да сѣ принудены да държатъ сега отбранително положеніе, тѣ наскоро ще зематъ пакъ нападателно-то.

Официалнѣ-тъ телеграмы отъ 31 мнѣлаго казѣтъ че въ най-последни-тъ биткы при Малый-Зворникъ единъ горскы тучѣхъ топъ и нѣколко оржія сѣ ся зели отъ Сърби-тъ. Дервинѣ наша замнѣлъ отъ Подгорциѣ за Спозжъ безъ да срѣдне нѣкакво съпротивленіе отъ странѣ на неприятеля, и сега ся занимава съ нарежданіе-то на военны-тъ дѣйствія. Мухтаръ наша ся намѣралъ въ поле-то на Грахово, отдѣто топове-тъ му стигали казапо-то село. Лѣво-то крыло на войска-тъ му ся напанило отъ 2,500 Черногорцы, но последни-тъ были отбѣснати като оставили 5 души на бойно-то поле.

За бой-тъ при Алексинацѣ казѣтъ че той става повече-то съ топове и че ся успѣла повече и повече. Неприятель-тъ за да забави военны-тъ движенія срѣщо мостѣ-тъ, който въздигнѣхмы прѣдъ село-то Трѣпнянѣ между Алексинацѣ и Делиградѣ, е пратилъ 6 табура нѣхотнѣ войска съ 4 батеріи топове. Той ся старае да испрати противъ другы-тъ папы по нѣколко табура войска и по нѣколко топове.

РАЗНЫ ПОВИНЫ.

Единъ частенъ телеграмъ отъ Манчестеръ извѣстѣва че този градъ внесълъ на Англ. посланикъ въ Ц/градѣ 500 англ. лиры за пострадавши-тъ въ Бѣлгаріѣ.

Единъ телеграмъ отъ Лондонъ казва че Лордъ Дерби, Министръ-тъ на Въшны-тъ Дѣла, като пріелъ депутацін-тъ на работническы-тъ классове, отговорилъ имъ че той жадува за свѣрѣства-та станѣли въ Бѣлгаріѣ, но въ сѣщото врѣме имъ казалъ ясно че Английска-та политика е да поддрѣжа цѣлость-тъ на Турциѣ.

Единъ Парижскы телеграмъ отъ 29 мнѣлаго казва че споразумѣніе-то между Сиды-тъ е свѣршено. Слухъ-тъ че Руссіѣ щѣла да подаде на Порта-тъ нѣкакъвѣ Ультиматумъ, е безосновенъ. Нищо подобно не ся е съобщило на Австрійско-то правительство.

Л. Хералдъ казва че Г-нъ Глядстонъ обнародвалъ наскоро единъ брошурѣкъ подъ заглавіе «Бѣлгарскы-тъ Ужасы и Источный-тъ Въпросъ». Тя ся нападнала отъ вѣстници-тъ на консервативнѣ-тъ партіѣ, които казѣтъ че главна-та ѣ цѣль была паданіе-то на Дизраели и на Министерство-то му.

РОБЕРТЪ КОЛЕЖЪ.

Година-та ся захѣаца на 3/15 Септемврий. Всички-тъ науки ся прѣподаватъ на Английскы, Турскы, Арменскы, Бѣлгарскы, Грѣцкы, Френскы, Германскы и Италіянскы ся прѣподаваши отъ особенны профессоры. Единъ пѣленъ курсъ ся слѣдва по Матем-

матика и Гражданско Земл. (Инженерство), Физика, Механика, Геология, Минералогія, Физичны Естествены Науки, Дрѣвѣва Исторія, Латинскы, Политическы науки, Търговско и Мѣждународно Философіѣ и други клонове и кошто обыкновенно ся прѣподаванъ ховны-тъ учебны заведения.

Прѣподава ся и Педагогика. Училище-то е снабдено съ единъ тека отъ 6000 тома, съ сборкы мественна Исторія и съ всякаго рѣды за практично-то изучаваніе мественны-тъ Науки и на Математика. Училища-та диплома ся прѣдоставятъ отъ Правителства-та и Университѣ въ Америкѣ и Европѣ.

Ученици-тъ отъ Приготеителны дѣленіе ще да бѣдѣтъ подъ стзорѣ денѣ и ноцѣ.

Опѣзи, които желѣятъ посѣдѣніѣ, нека ся отправятъ до Г. Hanson & C-іе.

**ИЗВѢСТІЕ.
БѢДСТВІЯ-ТА ВЪ БѢЛГА
ЦЕНТРАЛЕНЪ КОМИ
за
ПОМОЩЬ.**

ПРѢДСѢДАТЕЛЬ,
Н. Прѣв. Свѣръ Хенри Елі
гайскы Посланикъ.

ПОДПРѢДСѢДАТЕЛИ,
Н. Благ. Г. Х. Мейнардъ, Ам
Посланикъ.
Г. Х. Фостеръ, Управителъ на От

Имена-та на другы-тъ членове
митетъ-тъ ще ся обнародватъ по-

БАНКЕРИ:
ИМПЕР. ОТОМАНСКА БАНКА
градѣ, въ Парижъ и въ Лондонѣ;
ДИТЪ ЛОНЕ въ Цариградѣ, Пар

силіѣ и Лионѣ; — М. Д. ЛЕБЕ &
ВИКТОРЪ и Г-да С. Х. ХАНСОНЪ
въ Цариградѣ.

ПЛАЧЕВНЫ-ТЪ ПРИКЛОЧЕНИ
ся случихъ прѣзъ това лѣто въ
сѣ причинили такыѣ бѣдствія,
даже ужасны за мысленіе. Едно
биво населеніе е было хвърлено
отъ благоденствіе въ крайно лишенъ
годенствующи-тъ села, по брѣгѣ
Марица и утоцы-тъ ѣ, сѣ прѣбѣ
пустиниѣ. Цѣлы села сѣ оставили
мове. Кѣщя-та имъ сѣ развалены,
имъ и градины-тъ имъ сѣ опусто
рѣдѣ-та имъ и добытъкъ-тъ имъ
кы-тъ имъ срѣдства за поминувѣ
земены отъ тѣхъ; и оиѣзи, отъ
тъ, които сѣ останѣли, сѣ като
отъ бѣдствія-та, които дойдѣхъ
тѣхъ. Има хыляды домохадія на
сеобинѣ-тъ за работѣ сѣ земени
като ся оставили само стары-тъ
тъ, жены-тъ и дѣца-та безъ шкѣ
порѣкѣ и надѣждѣ. До когато лѣтъ
ся продължаватъ тѣзи злощастны
да ходятъ отъ мѣсто на мѣсто да
нѣща за хранѣ; но ако ги захванъ
тъй бездомны и полумъртвы отъ
непрѣменно ще измрѣтъ.

Като дълбоко уѣщамы повелителн
жность да ся направятъ усилія за
ти нѣкаквѣ помощъ на тѣзи бѣдни
цы, *Централный-тъ Комитетъ* за
сега СЪРДЕЧНО МОЛИ публика-
ть, којто той ще испраца дѣл
Комитетъ-тъ умолява всички-тъ
могатъ да помогнатъ, да испраца
щи-тъ си по-скоро, за да може да
поредатъ прѣди да вѣстни злины
прѣведѣли окаянство-то.

Помощи-тъ могатъ да ся
ца Комитетъ-тъ чрѣзъ неговы-тъ
въ Цариградѣ, Лондонѣ, Парижѣ,
и Лионѣ. **В. Х. Рен**
Поч. П

Издава ся отъ Американско-
гелско Обществѣ.

Редакторъ **Т. Л. Байнгол**

Въ печатницѣ-тъ на Д. АРА
Агопанъ-ханъ № 12.